

Média přebírají citaci momentální německé kancléřky A. Merkelové:

„Vyhnání a útěk Němců byly především bezprostředním následkem Němci započaté druhé světové války a nevýslovných zločinů nacionálněsocialistické diktatury. ... To ale nemění nic na tom, že pro vyhnání neexistovalo ani morální, ani politické ospravedlnění." Např. [zde](#).

Připomeňme si, že tehdejší Československo aktivně rozbíjeli zde žijící Němci. Původně sem byli zváni od středověku a v pohraničních oblastech tvořili nezanedbatelnou část populace a objektivně přispívali k životní úrovni všech. Ovšem po nástupu Hitlera se ukázalo, že se v podstatě nikdy neintegrovali a jakmile mohli, hodili veškeré soužití přes palubu a šli budovat jim bližší, velkoněmeckou Třetí říši, která jim slibovala postavení nadlidí. Byli to vlastně tuzemští mnohaletí návštěvníci. Vezměme to jako paralelu například k současným Turkům v Německu. Cítí se Němci, nebo Turky? Odpověď se skrývá například u reprezentačních fotbalistů, kteří se nechávají fotit s tureckým prezidentem Erdoganem a předávají mu dres nadepsaný "Mému prezdidentovi". Ale zpět k (nejen sudetským) Němcům - vyhnali Čechy z pohraničí a následným krokem měla být likvidace Slovanů, nebo jejich odstěhování na Sibiř. S pohledem na to, jak se tito původně obyvatelé Československa zachovali, je v kontextu proběhlé druhé světové války zcela politicky i morálně ospravedlnitelné, že byli odsunuti.

Stejně tak je otázkou pro politology a historiky, zda reálně proběhla denacifikace zejména západního Německa.

{jcomments on}